

Patrikov dosadni dan

Patrikova su starija braća uvijek bila prezaposlena za njega.

Rebekah Jakeman
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u Rumunjskoj.

Patrik je zurio u strop dok je ležao ispružen na svojem krevetu. Bilo mu je dosadno. Već je pročitao svoje knjige o životinjama, skakao na trampolinu i vozio se svojim biciklom po susjedstvu. Što bi sada mogao raditi?

Patrik je ustao i otišao do sobe svojega starijeg brata Daniela. »Hoćeš li se igrati sa mnom?« upitao je Patrik.

»Žao mi je, ne mogu. Moram učiti«, Daniel je rekao. Nije čak ni podignuo pogled s knjige koju je čitao.

Patrik se osjećao kao da su mu lađe potonule. Daniel je *uvijek* učio. Nije li mogao uzeti pauzu?

Pa, dobro. Daniel je bio zaposlen, no Patrik je mogao upitati svojega drugog brata Simiona. »Dosadno mi je. Možeš li se igrati sa mnom?« upitao je Patrik.

»Ne, ne danas. Idem van s prijateljima.« Simion je odjenuo svoju jaknu i izašao kroz ulazna vrata.

Patrik je bio tako ljut! Njegovo je srce brže zakucalo. Patrikova su starija braća *uvijek* bila prezaposlena za njega. Odjurio je u svoju sobu i zalupio vratima.

Nije pošteno! Patrik je pomislio.

Lupio je nogom po podu i bacio se na svoj krevet. Osjećao je napetost u prsima. Bilo mu je jako dosadno! No osjećao se previše ljutito kako bi se dosjetio nečega što bi radio.

Zatim se sjetio nečega što je naučio u školi. Njegova ga je učiteljica podučila da mu duboko disanje može pomoći osjećati se smireno.

»Teško je popraviti bilo što kada se osjećaš ljutito«, rekla je. Možda bi se, ako bi bio smireniji, Patrik mogao dosjetiti načina na koji će riješiti svoj problem s dosadom.

Tako je Patrik duboko udahnuo. Zatim još jednom. Nakon još nekoliko udaha, više nije bilo toliko napetosti u njegovim prsima. No i dalje nije znao što raditi.

Sjeo je i pogledao sliku Isusa Krista na svojem zidu. Što bi on želio da Patrik učini?

Patrik se spustio na svoja koljena. »Nebeski Oče, molim te pomogni Danielu dok uči«, rekao je.

»Pomogni Simionu zabaviti se sa svojim prijateljima. I, molim te, pomogni meni da mi ne bude tako dosadno.«

Kada je završio svoju molitvu, Patrik je dobio ideju. Pojurio je do Danielove sobe.

»Daniele, kada završiš, možemo li se igrati zajedno?«

Daniel je odvratio pogled od svoje knjige prema satu na zidu. »Mogu uzeti pauzu za oko 30 minuta. Tada bismo mogli ići van. Bi li htio to napraviti?«

»Da!« Patrik se nasmiješio i otrčao natrag u svoju sobu. Pronašao je knjigu o tigrovima koju je volio gledati. Nakon što ju je čitao neko vrijeme, igrao se s blokovima. Ubrzo je vrijeme prošlo te su on i Daniel krenuli prema šumi blizu njihove kuće.

»Želiš li se igrati ratnika u svemiru ili istraživača u prašumi?« Daniel je upitao.

»Nije mi bitno. Samo mi je drago što možemo provesti vrijeme zajedno. Puno je bolje od dosade«, rekao je Patrik.

Daniel se namrštio. »Pa, igranje s tobom puno je zabavnije od učenja za ispit.«

Patrik se osjećao sretno dok su on i Daniel puzali kroz travu. Smirivanje mu je pomoglo jasnije razmišljati kako bi mogao riješiti svoj problem. I Nebeski Otac mu je pomogao biti više poput Isusa Krista. Naposljetku je to bio dobar dan. ●

